

olasz ifjúsági vezetők színe előtt tett társai nevében hitvallást az áldozatkész hazafiságról, majd ezt követően öt magyarruhás, pártás iskolás leányka egy-egy csokrot nyújtott át a vendégeknek, amit azok kedves-mollyal megköszönve vettek át és a magyar Névtelen Katona szobra elé helyeztek.

Ezután a levonték a zenekarhangjainál diszlelésben vonultak el a vendégek előtt, majd a Himnusz hangjai mellett véget ért a szép és lélekemelő ünnepély.

Az olasz kiküldöttek ezután tisztelgő látogatást tettek Fekete-halmi-Czeydner Ferenc hadtestparancsnoknál, dr. Tukats Sándor főispánnál és dr. Pálffy József polgármesternél.

Kitűnően sikerült a tápéi harcászati gyakorlat. Tápérol a mintegy 2000 levonte bevonult a Pálffy József-leventepályára, amelyet ebből az alkalomból felloboogztak a magyar, a német, az olasz és Szeged zászlóival. A sporttelepen ünnepélyes zászlóköszöntés volt. A lelátó előtt felállított díszemlényen helyet foglalt Glattfelder Gyula megyéspüspök, gróf Stomm Marcell vezérőrnagy, vitéz Kanizsay-Karg Károly ezredes, leventedarparancsnok és a város képviselőiben dr. Tóth Béla helyettes polgármester.

Az ünnepélyes zászlóköszöntést az egyik levonte mondta el, majd egy másik olasz nyelven üdvözölte a ven-

dégeket. Az olasz és a magyar Himnusz elhangzása után a 2000 levonte zenés szabad- és puskagyakorlatokat mutatott be, majd egyéni és zártrendi katonai kiképzés következett. Ezután játékokat mutattak be a levonték csoportonként külön-külön és a játékok műsorán az összes sportok szerepeltek. Amikor a korlát- és a lögyakorlatok a közönség nagy tetszése közben folytak a pályán, piros-fehérszöld kerékpáron levonték vonultak be a pályára és díszkörtöket irtak le. A talajtorna után harcászati gyakorlat volt. A levonték 150 méterről rohamtávolságig közelítették meg a géppuskával és golyószóróval védekező elleniséget, majd rohamot intéztek állásaik ellen. Mind a harcászati gyakorlatokat, mind a sportgyakorlatokat tökéletes pontossággal, kitűnően végezték el a levonték. Az ünnepélyen közreműködött a levonték fuvózenekara és cigányzenekara. Nagy sikerrel szerepelt az ünnepségen az iparostanonciskola levonteleánycsapata, amely népi énekeket adott elő és népi játékokat mutatott be.

Az ünnepség befejeztével tohászt mondtak a levonték, majd díszmenetben elvonultak a díszemlény előtt.

A kitűnően sikerült ünnepséget vitéz Berthy János ezredes, leventeparancsnok irányította és a levontéket Szilágyi Gyula vezető levontefőoktató irányításával az összes levontefőoktatók készítették elő.

Világos nappal az utcán agyonverték egy embert Sándorfalván

(A Délmagyarország munkatársától) Vasárnap délelőtt a sándorfalvi csendőrség telefonon jelentette a szegedi ügyészségnek, hogy szombaton délután a faluban gyilkosság történt. A telefonjelentés szerint Szili Pál sándorfalvi földműves és vadházastársa, Gera Sándorné kapával és vasaltvégű bottal agyonverték az asszony férjét, Gera Sándor földművest.

Geráné már két éve különváltan élt férjétől, akit azért hagyott ott, mert durva és összeférhetetlen természetű volt. Gera többször hívta vissza feleségét, aki azonban nem volt hajlandó helyerállítani a házastársi közösséget és közben összeköltözött Szili Pállal. Gera elhatározta, hogy bosszút áll és több ízben megfenyegette feleségét, hogy elteszi láb alól. Szombat délután Gera összetalálkozott feleségével és an-

nak vadházastársával az utcán és rájuk támadt. Szili és az asszony éppen munkából jöttek, kapa volt a vállukon, Szilinél ezenkívül egy srófosvégű bot. Szili és az asszony ütlegelni kezdték támadójukat, akinek fejét hamarosan elborította a vér. Gera eszméletlenül esett össze, Szili és az asszony még akkor is ütötték. A házból kiszaladtak a szomszédok és azok akadályozták meg a további vérengzést. Ekkor azonban már késő volt, mert mint az orvosi vizsgálat később megállapította, Gera az ütések következtében koponyatörést miatt meghalt. Negyven súlyos ütést mértek Szili és az asszony a kapával, illetőleg a vasaltvégű bottal.

A csendőrök letartóztatták a gyilkos férfit és nőt, hétfőn délután pedig bekísérték őket a szegedi ügyészség fogházába.

A közigazgatási bizottság ülése

(A Délmagyarország munkatársától) Hétfőn délután négy órakor nyitotta meg a városi közigazgatási bizottság június havi ülését dr. Tukats Sándor főspán. Dr. Pávó Ferenc tb. főjegyző beterjesztette a polgármester jelentését a közigazgatás multhavi folyó eseményeiről. Ezután dr. Korpássy Elemér h. árvászéki elnök az árvaszék jelentését ismertette, majd vitéz dr. Tóth Béla terjesztette be a város június havi egészségi állapotára vonatkozó adatokat, amelyek az egészségi helyzetről nagyjában kielégítő képet nyújtanak. Járványos megbetegedés a hónap folyamán nem volt, sem a tuberkulózis terjedésével kapcsolatosan nem észleltek nyugtalanító jelenségeket.

Az adatok ismertetése után vitéz dr. Tóth Béla reflektálni kívánt Tóth Imre bizottsági tagnak az egyik legutóbbi ülésen a belvárosi elemi iskolában előfordult állítólagos nagyobbarányu tuberkulotikus fertőzés hozzá intézett felszólalására. Sajnálattal állapította meg a főorvos, hogy a felszólalótól ismételt kérdés ellenére sem kapta meg a bejelentése alapján szolgált adatokat és minthogy azokat az iskola sem tudta szolgáltatni, a hivatal kénytelen volt saját hivatalos vizsgálati alapján tiszta képet nyerni a szóváltott ügyben. Megállapította, hogy a vizsgálat szerint mulasztás nem történt az orvosok részéről.

Jelentéséhez még hozzáfűzte a tisztifőorvos, hogy a szakrendelő által fertőzöttnek talált gyermekeket állandóan gondosan ellenőrzik és ha szükséges azonnal kitiiltják az iskolából és kórházban helyezik el. Szinte az egész országban egyedülállóan Szegeden van csak mód erre, mert mint ismeretes, itt a gyermekek számára elegendő beférőhely van. A város iskoláinak korszerű átépítését azonban, amit a felszólaló javasolt, a tisztifőorvos is szükségesnek ítéli.

Tóth Imre felszólalás után a bizottság a tisztifőorvosi jelentést egyhangulag tudomásul vette, majd dr. Budós Béla főkapitányhelyettes a rendőrség, Sztoyka Miklós miniszteri tanácsos a pénzügyigazga-

tóság, vitéz Nagybághy Géza ügyészségi alelnök a kir. ügyészség, Nagy Sándor tanfelügyelő az iskolai oktatás és Göllner Károly az államépítészeti hivatal havi jelentéseit terjesztette be.

A gazdasági felügyelőség jelentése szerint az alföldi mezőgazdasági intézet május hónapban mindössze 25 centiméteres csapadékot mért. A tavaszi mezőgazdasági munkálatok igen megkésve, csak május 5-ével indulhattak meg, úgy, hogy ennek megfelelően május végén a termények fejlődése általában még rendkívül elmaradt volt. A buza, a tengeri késői beérése miatt az ősz folyamán rendkívül későn került a földbe és ezenfelül a tavasz folyamán a belvizek is sokat ártott. Ugy a buza, mint a rozs jelentékeny részét ki kell szántani. A megmaradt buza és rozs fejlődésére a május havi hűvös időjárás általában kedvező volt. A máskor árpával bevetett területek felét sem tudták a gazdák az idén bevetni, a zab vetésére és fejlődésére általában kedvező volt az időjárás, bár elkésve került a zab is a földbe, de fejlődése ehhez képest kielégítő. A burgonya, takarmányrépa és tengeri általában mindenhol elkésve került a földbe, a burgonya kivételével ezek a növények a fejlődésben elmaradtak.

A szegedi ketrészeti felügyelőség közlése szerint a nyulak a belvizek és a fagykarak következtében a faiskolákban elszennvedett kár értéke meghaladja az egymilliókétszáznegyvenezer pengőt. Ez a jövő évi gyümölcsös telepítéseket is hátrányosan fogja befolyásolni, mert a két éves faeseményekből kiadható részlet igen kevés lesz. Végül dr. Gergely József állategészségügyi tanácsos referálta, hogy vasuton elszállítottak Szegedről 140 lovat, 325 szarvasmarhát, 144 borjút, 238 juhot, 36 kecskét és 626 sertést. Közfogyasztásra levágtak 539 szarvasmarhát, 1227 sertést, 752 borjút, 153 lovat, 48 juhot, 27 bárányt, 5 kecskét. Elkobozták 2 szarvasmarha húsát, 4 szarvasmarha és 3 setrés húsát pedig a hatósági husszékben mérték ki. Máshonnan közfogyasztásra behoztak 2 szarvasmarha, 286 borjút, 1 juht, 1 sertést és 4 ló húsát, valamint 154 q kisebb darabolású sertéshúst.

Uj közjogi munkán dolgozik Polner Ödön, akit diszes külsőségek között avattak a debreceni egyetem díszdoktorává

(A Délmagyarország munkatársától) Röviden már beszámolt róla a Délmagyarország, hogy dr. Polner Ödön nyugalmazott egyetemi tanárt, a Ferenc József-tudományegyetem volt kiváló, tudós professzorát a debreceni Tisza István-tudományegyetem díszdoktorává avatta. Az a megtiszteltetés, amely a tudós professzort díszdoktorrá avatásával érte s amely a debreceni egyetem is önmagát tisztelte meg, megtiszteltetést jelent Szeged számára is, hiszen Polner Ödön tulajdonképpen a szegedi egyetem tanára volt, jelenleg is szegedi lakos és így egészen magunkénak mondhatjuk őt. Polner Ödön a magyar jogászélet kiemelkedő alakja 1865-ben született. Harmincéves korában egyetemi magántanár, 1906-ban táblabíró, 1910-ben pedig miniszteri tanácsosi címei és jellegzetes kap s az igazságügyminisztériumban a nemzetközi szerződéseket előkészítő osztály főnöke lesz. Az 1907-es kiegyezési tárgyalások, valamint több nemzetközi szerződés előkészítése körüli érdemeiért többszörösen kitüntették. 1914-ben a pozsonyi egyetem tanára, 1918-19-ben a pozsonyi egyetem rektora. Amikor a csehek Pozsonyt megszállták, letartóztatásba került. A trianoni Magyarországra jött és 1923-ban a szegedi egyetem tanárául hívták meg. Polner Ödön akadémiai tag. Szaktárgyának a magyar jogjognak csaknem minden részét feldolgozó irodalmi tevékenysége. Német nyelven megírta a magyar jogot.

Dr. Polner Ödön pénteken és szombaton Debrecenben volt, ahol pénteken diszes külsőségek között Antal István nemzetvédelmi miniszter jelenlétében történt meg díszdoktorrá avatása. A Délmagyarország munkatársa hétfőn meglátogatta Lechner-téri házában a debreceni ünnepségről hazatért ősz magyar tudóst. Polner Ödönt a kertben találtuk, ahol éppen dolgozott: kefelevonatokat javít. A kertből dolgozószobájába tessékkel, ahol az árnyas falak között, mennyezetig érő könyvespolcok között emlékezik a debreceni ünnepségről.

— Magam is megtepedtem — mondja szerényen —, amikor arról ér-

tesültem, hogy a debreceni egyetem díszdoktorává óhajtatni. A debreceniek nagyon kedvesen csinálták az ünnepséget és büszke vagyok rá, hogy olyan fiatal egyetemről kaptam a honoris causa diplomát, amely örököse egy több évszázados főiskolának.

Elmondta ezután az ősz tudós, akit a szellem frissessége színté fiatalossá tesz, hogy nyugalmának éveiben sem vonult teljesen vissza, kapcsolatait elsősorban a szegedi Horthy Miklós-egyetemmel és a Ferenc József-tudományegyetemmel, amelynek nyugalmazott tanára, továbbra is fenntartotta és élénk figyelemmel kíséri a velük kapcsolatos eseményeket.

— Nagy érdeklődéssel olvastam — mondja a legutóbbi szegedi egyetemi ünnepséggel kapcsolatban a kultuszminiszter ur beszédét, amelyben a Horthy Miklós-tudományegyetem jogi karának felállításáról beszélt. A jogi kar felállítását magam is melegen óhajtom és szükségesnek tartom is igyekezni minden tőlem telhetőt megtenni megvalósulása érdekében. Nemrégiben illetékes helyről kérdéseket intéztem hozzám és adatokat kértek tőlem a jogi kar felállítását illetően s én készségesen adtam meg a szükséges felvilágosításokat, hiszen Szeged megérdemli, hogy teljes egyeteme legyen, ezenkívül szükség is van Szegeden jogászképzésre. A legutóbbi nyilatkozatokból úgy látom s magam is úgy értesültem, hogy a jogi kar megvalósulása most már jó uton halad és ha a következő tanévben nem is, de az azután következőkben feltétlenül tető alá kerül.

Munkája után érdeklődünk és elmondja, hogy jelenleg új közjogi munkán dolgozik. A könyv nemsokára megjelenik, most is éppen ennek levontait javítja. Tudományos munkája mellett azonban a napi élet eseményeit is figyelemmel kíséri. A professor ur rendszeres újságolvasó, a politika eseményei már csak azért is érdeklik, mert ez szaktárgyához tartozik.

Igy él, így dolgozik a nyugalom napjaiban dr. Polner Ödön, az ősz tudós, a debreceni egyetem új díszdoktora.